

Een verzameling modelauto's in het huis bij Hans van Gaal

Iedereen heeft een eigen reden om een verzameling te starten en achter elke verzameling schuilt een verhaal dat de verzamelaar kan vertellen. Ook in Asten zijn veel verzamelaars. Vorig jaar hebben we een kort verhaal gepubliceerd over een verzamelaar van oude gebruiksvoorwerpen. Nu ben ik op bezoek geweest bij Hans van Gaal, de webbeheerder van de Seniorenvereniging. Hans houdt onze website up-to-date en spoort de werkgroepen van de vereniging regelmatig aan om nieuwe informatie en foto's. Hij werkte 42 jaar in Asten in het onderwijs waarvan een groot aantal jaren als adjunct-directeur van een basisschool. Tot zijn pensioen was Hans nog werkzaam als computerdocent. Maar Hans doet meer... Hij verzamelt al jaren modelauto's en heeft zich gedurende vele jaren toegelegd op de modellen van Citroën.

Hoe is dat begonnen?

In 1975 kwam Hans, samen met zijn vrouw Petra, wonen in de Dirk de Vosstraat in Asten. Hij gaf les op een nabijgelegen school en groeide later uit tot de functie van adjunct-directeur. Het was en is nog steeds een buurt waar mensen elkaar kennen, om elkaar geven en waar vriendengroepen ontstaan. Hier werd het gezin onderdeel van een netwerk van mensen die naar elkaar omkijken. In de Dirk de Vosstraat werden ook hun twee dochters geboren.

In die jaren werd er veel verzameld. Bij de Shell kreeg je modelauto's cadeau en voor de gein begon Hans met het opbouwen van een verzameling kleine raceauto's. "Ik was geen 'kost wat kost'-verzamelaar. De sport was ook om tegen een kleine betaling, of gratis, weer een nieuw autootje toe te kunnen voegen aan de verzameling." Zo ontstond langzamerhand een verzameling van ongeveer 30 raceauto's. Die raceauto's bestaan nog steeds maar zitten nu in een doos op zolder.

Weggooien of verkopen is geen optie. Liever op zolder. Hij en Petra bewaarden zaken en dachten er niet aan om dingen weg te doen. Na die ene auto kwamen er meer "van het een komt het ander" vertelt Hans.

In zijn dertiger jaren reed Hans een Citroën GS en kreeg op een dag een Citroën-model cadeau. En dat was de start om verder te gaan met het verzamelen van modellen van het merk Citroën. Het merk dat hij nog steeds rijdt.

Toch bleef hij verzamelen met verstand en een onderdeel van de verzamelersport was om aan te kopen met kleine prijsjes. Het huishoudboekje leed er echt niet onder. Met hoogtij dagen, zoals verjaardag of Sinterklaas/Kerst, kwam er wel eens een wat duurder exemplaar maar dat was zeldzaam. De verzameling Citroën-modellen groeide gestaag.

Samen heeft het echtpaar veel markten bezocht. Gezellig samen kuierend en rondneuzen op zoek naar modelauto's, olifantjes, en ten behoeve van alle creativiteit in het gezin, stoffjes, kraaltjes, verf of bolletjes wol.

Een verzameling verbindt met andere enthousiastelingen en er kunnen vriendschappen door ontstaan. Het goede contact in de buurt zorgde voor een vriendengroep. Een van de buurtgenoten was de trotse bezitter van meer dan 4000 exemplaren modelauto's. Dat werd zijn maat om samen te praten en bekijken van elkaars auto's. Die vriendschap ontwikkelde zich tot een gezellige strijd. Wie had na een "markt-weekend" het mooiste exemplaar veroverd.

Op het moment dat Petra en Hans toe waren aan nieuwe meubels kwam er ook een vitrinekast en daar werd de verzameling stofvrij in uitgestald in de woonkamer. Bij mijn bezoek trof ik ook in de hal een vitrinekast aan en Hans vertelde dat de grote auto's op de bovenverdieping op een plank waren uitgestald. Inmiddels zijn er in Huize Van Gaal 3 tot 400 Citroën modelauto's te bewonderen.

Weet jij altijd welk model of kleur je nog niet bezit als je over de markt struint?

“Ja, het zit allemaal in mijn hoofd. Ik heb me echt wel eens vergist maar dat is een zeldzaamheid dat ik met een exemplaar thuiskom dat ik al had.”

Voorkeuren voor markten?

Bij voorkeur in België. De Belgen hebben de Citroën nog en regelmatig tref je die op de markt aan. In Nederland zijn modellen van de Citroën steeds moeilijker te vinden.

Twee verzamelaars in het gezin.

Hans bleek echter niet de enige verzamelaar in het gezin Van Gaal. Zijn vrouw Petra was naast een buitengewoon creatieve vrouw ook een verzamelaar van olifantjes. Achttien jaar geleden kreeg ze van een tante, die bij haar op ziekenbezoek kwam, een olifantje. Dat was het begin van een mooie verzameling van allerlei soorten olifanten. In de woonkamer staan overal mooie exemplaren die nu een belangrijke herinnering zijn aan Petra en troostrijk voor Hans. Een half jaar geleden moest Hans afscheid nemen van zijn Petra, een maatje met wie hij 53 jaar lief en leed had gedeeld. Dat verdriet is nog groot.

Hans en Petra kregen 2 dochters en beide kinderen wonen in Brabant. Elke week bezocht de jongste dochter haar ouders waar zij de creatieve vaardigheden deelde met haar moeder zoals quilten en andere handwerktechnieken. Haar moeder was een creatieve vrouw.

De vaardigheden in de schilderkunst deelt ze nu elke week met haar vader.

De jongste dochter verrijkte het gezin 8 jaar geleden met 3 bonuskinderen die van Hans en Petra een bonus-opa en bonus-oma maakten.

Hans is geen man die lang over zichzelf praat zonder dat de naam van Petra valt. Samen waren zij 53 jaar lang een prachtig koppel. Ze deelden alles samen en het is heel duidelijk dat het verlies van Petra nog een diepe wond is. Hans doet zijn best om de draad op te pakken en gelukkig is hij zelf goed ter been en kan voor zichzelf zorgen.

Voor de rest overheerst het verdriet en is zijn leven stil geworden. Ook de verzameling auto's staat geparkeerd in de vitrinekast. Het plezier om te verzamelen is tot stilstand gekomen. Er is nu een tijd om stil te staan bij de grote rijkdom van veel mooie herinneringen.

Jeanne Melters, redactielid